

PROP DE VOSALTRES

La visita al Sant Pare

Estimats diocesans:

els bisbes tenen prescrita periòdicament una visita oficial al Papa, prevista cada cinc anys, si fa no fa, que forma part d'una llarga tradició. Aquesta visita s'anomena en llatí *Visita ad limina Apostolorum*, és a dir, *Visita als llindars —portes, llars— dels Apòstols*; en plural, perquè es refereix a l'apòstol Pere i a l'apòstol Pau. La història de l'Església ha unit sempre les seves vides i els seus noms per a la nostra veneració i intercessió: Pere és l'assenyalat per Jesús com a cap dels Dotze Apòstols i Pau, com a principal evangelitzador dels gentils en els inicis de l'Església. Tots dos van sofrir martiri a Roma i ambdós tenen les seves tombes a la cripta de la basílica del Vaticà.

La Visita té un sentit precís: enfortir la responsabilitat dels bisbes com a successors dels Apòstols i la comunió jeràrquica amb el Successor de Pere, amb el Papa. Hi ha una referència significativa que parla de l'oració davant les tombes dels dos apòstols, pastors i pilars de l'Església Romana. L'esmentada Visita representa un moment central de l'exercici del ministeri pastoral del Sant Pare, qui rep els Pastors de les Esglésies particulars i tracta amb ells les qüestions pertinents a la seva missió eclesial.

Aquest acte no s'ha d'entendre com un simple acte administratiu, com el mer compliment d'una obligació protocol·lària i jurídica. Es fa des de la més remota antiguitat cristiana i continua conservant el

seu profund significat espiritual i de comunió eclesial.

Per preparar la Visita cada bisbe reuneix els seus col·laboradors i elabora un informe anomenat *Relació quinquennal* sobre la situació pastoral de la diòcesi. Es dona prou temps perquè hi puguin col·laborar per escrit tots aquells que tenen alguna responsabilitat diocesana concreta. Des de la Secretaria d'Estat Vaticana, el mes de maig passat, es va informar del programa que havien de complir els bisbes de la Conferència Episcopal Espanyola durant els mesos de desembre i gener. Als bisbes de la Tarraconense se'ls va assignar la setmana segona de gener de l'any vinent. Durant aquest temps acudim a Roma als diferents organismes pastorals del Vaticà per reflexionar amb els seus responsables sobre els assumptes de la seva competència:

Ensenyament, Causes dels Sants, Doctrina de la Fe, Cultura, i un llarg etcètera. Celebrem l'Eucaristia en les quatre basíliques romanes, tenim moments d'oració comunitària i participem en una trobada amb el papa Francesc durant un matí en què s'aborden tota mena de situacions pastorals de la mateixa Església, els problemes i reptes en l'evangelització i els serveis que les nostres comunitats fan a la societat.

En el cas de la nostra diòcesi l'informe va comptar amb la col·laboració de tots els responsables dels sectors pastorals que hi van exposar la problemàtica del seu camp d'actuació, els recursos amb què compten i les perspectives de futur. Amb el bisbe, més de trenta persones, amb els seus respectius equips, van intervenir en la seva redacció. L'informe tenia una orientació determinada, elaborada pels serveis vaticans, per aconseguir un tractament uniforme per a totes les diòcesis del món. La coordinació diocesana va ser a càrrec de la Secretaria. Deixem constància de l'agraïment a tothom per la seva col·laboració. És un treball per al present i, en el futur, per estudiar l'estat de cada diòcesi i de l'Església en general.

Us demano oracions pel Papa i pels bons fruits de la Visita.

Amb la meva benedicció i afecte,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Càritas inaugura la seva botiga de roba de segona mà a l'Eix Comercial

Càritas Diocesana de Lleida, a través de la seva empresa de reinserció Troballes, va inaugurar el 8 de novembre oficialment la seva nova botiga de roba de segona mà «Moda Re-» a l'Eix Comercial, concretament al carrer Sant Antoni. El responsable de botigues de Troballes, Adrià París, va destacar que la nova botiga «pretén eliminar dos estigmes: que la roba de segona mà és pitjor que l'original i que va destinada a persones vulnerables».

«Per a qualsevol persona que vingui a la botiga i vegi els productes que oferim, aquests estigmes cauen a terra i, a més, si mirem el preu pot ser més temptador que la roba nova», va dir París. Va afegir que «el consum responsable del tèxtil és cosa de tots i per això obrim a l'Eix Comercial, perquè la botiga sigui per a tothom». Adrià París va lamentar que el tèxtil és el segon producte més contaminant del planeta

i la indústria del tèxtil és la segona més gran demandant d'aigua. Per contrapartida, va destacar que des que neix el projecte «Moda Re-» a l'Estat espanyol «hem estalviat 400.000 metres cúbics d'aigua al planeta i hem evitat que s'enviïn tres milions de tones de CO₂ a l'atmosfera».

Adrià París va recordar que Troballes fa quinze anys que parla de reciclatge tèxtil fent sensibilització del consum responsable de teixits. «Fa temps que parlem d'economia circular i estem molt contents perquè amb la nova llei de residus, el tèxtil passarà a ser de competència municipal. Aquest fet farà que Troballes pugui seguir exercint aquestes labors socials i mediambientals dins de la ciutat de Lleida.»

Per la seva banda, el director de Càritas Diocesana de Lleida, Rafael Allepuz, va destacar que Troballes dona feina a deu persones a través de la recollida, el

tractament i la venda de roba de segona mà. Allepuz va recordar que les empreses de reinserció formen i donen feina a persones per permetre la seva incorporació al món laboral.

El bisbe de Lleida, Salvador Giménez, va tancar l'acte agraint la tasca de totes les persones que han fet possible la nova botiga, tan voluntàries com professionals. A l'acte van assistir l'alcalde de Lleida, Miquel Pueyo; el regidor de Promoció Econòmica, Paco Cerdà; i una nombrosa representació de la corporació municipal. El subdelegat del Govern, José Crespin, també es va sumar a l'acte.

CERCA DE VOSOTROS

La visita al Santo Padre

Queridos diocesanos:

Los obispos tienen prescrita una visita oficial al Papa cada cierto tiempo. Está previsto que se haga cada cinco años más o menos y mantiene una larga tradición. La denominación es latina que convendría traducir y explicar, *Visita ad limina Apostolorum*, esto es *Visita a los umbrales* —puertas, moradas— de los Apóstoles. En plural porque se refiere al apóstol Pedro y al apóstol Pablo; la historia de la Iglesia ha unido siempre sus vidas y sus nombres para nuestra veneración e intercesión. Pedro es el señalado por Jesús como cabeza de los Doce Apóstoles, Pablo como principal evangelizador a todas las gentes en los inicios de la Iglesia. Los dos sufrieron martirio en Roma y ambos allí, en la cripta de la basílica del Vaticano, tienen sus tumbas.

La Visita tiene un significado preciso: el fortalecimiento de la responsabilidad de los obispos como sucesores de los Apóstoles y de la comunión jerárquica con el Sucesor de Pedro, con el Papa. Hay una referencia significativa que habla de la oración ante las tumbas de los dos apóstoles, pastores y columnas de la Iglesia Romana. La mencionada visita representa un momento central del ejercicio del ministerio pastoral del Santo Padre, quien recibe a los Pastores de las Iglesias particulares y trata con ellos las cuestiones concernientes a su misión eclesial.

Este acto no puede ser entendido como un simple acto administrativo, como mero cumplimiento de una obligación protocolaria y jurídica. Se viene haciendo desde la más remota antigüedad cristiana y siguen conservando su profundo significado espiritual y de comunión eclesial.

Para preparar la Visita cada obispo reúne a sus colaboradores y confecciona un informe llamado *Relación quinquenal* sobre la situación pastoral de la diócesis. Se da un tiempo suficiente para que puedan colaborar por escrito todos aquellos con una responsabilidad diocesana concreta. Desde la Secretaría de Estado Vaticana, el pasado mes de mayo, se informó del programa que debían cumplir los obispos de la Conferencia Episcopal Española durante los meses de diciembre y enero. A los obispos de la Tarraconense se les asignó la semana segunda de enero del próximo año. Durante ese tiempo acudimos en Roma a los distintos organismos pastorales del Vaticano para reflexionar con sus responsables sobre los asuntos de su competencia: Enseñanza, Causas de los Santos, Doctrina de la Fe, Cultura, y un largo etcétera. Celebramos la Eucaristía en las cuatro basílicas romanas, hay momentos de oración comunitaria y participamos en un encuentro con el papa Francisco durante una mañana en el que se abordan toda clase de situaciones pastorales de la propia Iglesia, los problemas y desafíos existentes en la evangelización y los servicios que nuestras comunidades prestan a la sociedad.

En el caso de nuestra diócesis el informe contó con la colaboración de todos los responsables de los sectores pastorales quienes expusieron la problemática de su campo de actuación, los recursos con los que cuentan y las perspectivas de futuro. Con el obispo más de treinta personas, con sus respectivos equipos, intervinieron en su redacción. El informe tenía una orientación precisa, elaborada por los servicios vaticanos, para conseguir un tratamiento uniforme para todas las diócesis del mundo. La coordinación diocesana corrió a cargo de la Secretaría. Dejamos constancia del agradecimiento a todos por la colaboración prestada. Es un trabajo para el presente y, en el futuro, para estudiar el estado de cada diócesis y de la Iglesia en general.

Os pido oraciones por el Papa y por los buenos frutos de la Visita.

Con mi bendición y afecto,

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Presentació a Lleida del llibre del jesuïta Marc Vilarassau

La presentació del llibre *Amor que crema. Escrits del Marc Vilarassau SJ* es va convertir en un preciós i sentit homenatge al Marc, que va aplegar més de 200 persones entre l'acte de dilluns 22 de novembre a Lleida i el de dimarts 23 de novembre a Barcelona.

El llibre ha estat publicat conjuntament per l'Editorial Claret, Cristianisme i Justícia i la Companyia de Jesús a Catalunya, i recull, sobretot, les seves homilies dominicals. Un repte que, com va explicar en Pau Vidal, no ha estat fàcil per als editors, que han volgut respectar al màxim el llenguatge oral per pre-

servar la seva força. Pel seu to i contingut, aquests escrits, més enllà del seu caràcter d'homilies, poden ser llegits com a reflexions sobre Déu, l'ésser humà i el sentit de la vida, i és per això que el lector els trobarà endreçats per capítols temàtics.

En Marc Vilarassau va néixer a Barcelona l'any 1968 i va morir el 15 d'octubre de 2013. Jesuïta, arquitecte, teòleg, músic i pastoralista, va treballar sobretot en l'àmbit educatiu i pastoral, i es va valer també de la música per a expressar la seva fe. Vuit anys després de la seva mort, es publica aquest recull dels seus escrits, molts dels quals van sorgir durant l'etapa que va passar treballant al Col·legi Claver de Raimat i a la Parròquia de Sant Ignasi de Loiola de Lleida.

«Aquest llibre és vostre més que de ningú altre», afirmava en Santi Torres, de Cristianisme i Justícia, a la presentació dilluns a Lleida, reconeixent la iniciativa de la comunitat parroquial, que és a l'origen de la publicació. Per la seva banda, el germà del Marc, en nom de la família, va agrair el llibre, així com el sentiment d'estima que ha deixat arreu on va passar.

Arrels Sant Ignasi recorda a les persones vulnerables traspassades des de 1994

Arrels Sant Ignasi va celebrar, el passat 17 de novembre, l'eucaristia-memorial en record de les 165 persones vulnerables ateses per l'entitat que han perdut la vida des de l'any 1994.

L'acte va començar amb una encesa de llums en record dels qui hi han traspassat i va finalitzar amb l'eucaristia-memorial a la Parròquia de Sant Ignasi.

Seguint la lletra de la cançó *Recuérdame* de la pel·lícula *Coco*, els participants van voler tenir un record per totes les persones que han acompanyat des d'Arrels Sant Ignasi i que ens han deixat en els últims anys.

També van tenir un record molt especial pel jesuïta Joan Suñol, expresident de l'entitat, que va tras-

passar el 18 de novembre de 2017, ara fa quatre anys.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

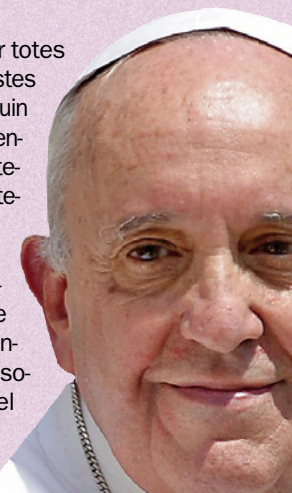

@Pontifex: «Déu està gloriosa i misteriosament present en la creació, com el Senyor que regna sobre ella. Per a descobrir-ho, necessitem fer silenci, escoltar i contemplar» (6 de setembre).

@Pontifex: «L'educació és una de les formes més efectives d'humanitzar el món i la història. L'educació és abans de res una qüestió d'amor i de responsabilitat que es transmet en el temps, de generació en generació» (8 de setembre).

@Pontifex: «Preguem junts avui per totes les persones que sofreixen i estan tristes perquè estan soles, perquè no saben quin futur els espera, perquè no poden tirar endavant a la seva família, perquè no tenen treball... Molta gent sofreix de tristesa. Resem per ells» (10 de setembre).

@Pontifex: «Un veritable plantejament ecològic es converteix sempre en un plantejament social, que ha d'integrar la justícia en les discussions sobre l'ambient, per a escoltar tant el clam de la terra com el clam dels pobres» (11 de setembre).

L'etnògraf lleidatà Joan Bellmunt dona la seva col·lecció de llibres marians a l'Acadèmia Mariana de Lleida

D'esquerra a dreta: el Dr. Joan Viñas, el Sr. Joan Bellmunt, Mons. Salvador Giménez i el Sr. Josep Segué

L'etnògraf lleidatà Joan Bellmunt i Figueras ha donat 150 llibres de la seva col·lecció de llibres marians a l'Acadèmia Bibliogràfica-Mariana. Bellmunt ha fet donació del seu ampli i valuós llegat material a diferents institucions o llocs oberts al públic per posar-lo a disposició de la gent que el vulgui consultar.

La decisió ha estat motivada fonamentalment per la seva vinculació personal a la institució i a la patrona de Lleida de qui va néixer providencialment el dia de la Verge Blanca de l'Acadèmia, patrona de Lleida, i n'és un fervent devot. Bellmunt, a més, va formar part molts anys de la Junta de l'Acadèmia Mariana i va ser guardonat en diferents certàmens marians.

Entre els llibres més rellevants d'aquest llegat marià hi figuren *El Jardín de María* del pare Camós, del segle XVII; publicacions del bisbe Messeguer i d'altres del segle XIX; i *Maria a Catalunya*, obra de Joan Bellmunt guardonada al Certamen Marià de 1989, dedicat a les devocions marianes de Catalunya amb ocasió de la celebració del mil·lenari: «Un llibre on llegenda i història es fonen en un sol himne a Maria. Són els goigs que amb una sola veu i un sol cor canten les comarques de Catalunya a la seva Mare.»

Aquest tresor bibliogràfic ja té un espai propi dins de la **Biblioteca-Arxiu de l'Acadèmia Mariana: «Llegat de Joan Bellmunt i Figueras»**. El passat dissabte 6 de novembre es va formalitzar la donació dels llibres

marians en un acte presidit per Mons. Salvador Giménez Valls, bisbe de Lleida; el Dr. Joan Viñas, director de l'Acadèmia Mariana; i el Sr. Josep Segué, bibliotecari-arxiver, en el marc del V Simposi Marià. L'Acadèmia Mariana agraeix de cor tota la seva dedicació i acull amb molta estimació el seu llegat.

Joan Bellmunt i Figueras (Puiggròs, les Garrigues) és etnògraf i gran coneixedor de la cultura i la geografia de les terres de Lleida. Durant 23 anys ha explorat el territori procurant recuperar, a través de les converses orals amb els vells de cada lloc, la tradició, el costum i la llegenda de cada un dels pobles. Del resultat de les entrevistes a 6.318 persones dels 963 pobles visitats va néixer la seva obra monumental *Fets, costums i llegendes* (Pagès Editors) que recull, en 32 volums, les manifestacions religioses, culturals, gastronòmiques i festives dels pobles de les comarques de Lleida.

A més d'aquesta i d'altres obres de recerca etnogràfica, Joan Bellmunt és autor d'un centenar de llibres de temàtica diversa: història, novel·la, poesia i assaig. *Maria a Catalunya*, publicat el Nadal de 1995, és el volum cinquantè de la seva obra que obrí la porta als 11 volums de les *Devocions marianes populars* de les comarques de ponent. Entre l'1 d'abril de 2005 i el 30 de novembre de 2007 va col·laborar amb el diari *La Marjana*, en la publicació *Un poble cada dia* i de *Som Garrigues* des dels inicis de la publicació.

REFLEXIONS

La guspira de la fe

Moltes de les accions que fem al llarg del dia les fem com un hàbit. Quan les hem interioritzades i estem acostumats a fer-les ja no parem atenció a com les fem. La majoria tenen un ordre a l'hora d'efectuar-les: primer s'ha de fer una cosa i després l'altra, i sovint l'ordre dels factors sí que altera el producte.

Em vaig fixar un dia en com encenc el fogó de la cuina de gas. Ja tinc interioritzat el procés: primer s'ha de girar el comandament del fogó que vull encendre i es comença a sentir el buf del gas que surt. Després d'uns segons quan ha sortit una prudent quantitat de gas, pitjo el botó de la cuina que produeix una petita guspira i el gas s'inflama i el fogó s'encén.

Aquest procés, que he repetit tantes vegades, em serveix per entendre com ha de ser la transmissió de la fe a aquells que volen creure, adults o infants. Primer cal obrir una mica el gas, és a dir, cal aportar uns breus continguts essencials de doctrina, explicar els fonaments del que creiem. Després, al cap de poc temps, cal la guspira de la fe que inflami aquests continguts doctrinals. Moment crucial on necessitem la convicció i l'engrescament per fer conèixer Déu. En apropar l'entusiasme i l'alegria de creure a la doctrina de fe, dosificada amb amor, es produeix la conseqüència esperada: que el fogó de la fe s'encengui i es mantingui encès.

Si donem molta doctrina (fer sortir gas) però no hi posem experiència vital (no hi ha guspira) no haurem aconseguit encendre el cor malgrat ens haguem escarrassat a explicar en què creiem. També si ens limitem a presentar la fe com una experiència subjectiva (la guspira sola) però no donem contingut a la fe que presentem (fer sortir gas) no haurem aconseguit que la fe desvetllada per-severi (es mantingui encès el fogó).

I, sobretot, convé anar amb compte amb el gran perill: l'explosió. Si hem donat molta doctrina quan vulguem apropar la guspira de la fe pot ser que tot exploti i aquella persona es faci mal. Cal dosificar l'entusiasme i el contingut de la fe. La transmissió de la fe és un treball d'artesanía, una obra d'art. Fem-ho bé.

Mn. Valentí Alonso i Roig
Rector a diverses parròquies del Penedès

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

13. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Nm 24,2-7.15-17a / Sl 24 / Mt 21, 23-27]. Santa Lúcia (s. III-IV), vg. i mr. a Siracusa (Sicília); santa Otilia, vg. benedictina (s. VIII); sant Aubert, bisbe.

14. □ Dimarts [So 3,1-2.9-13 / Sl 33 / Mt 21,28-32]. Sant Joan de la Creu (1591), prevere carmelità (reformador de l'orde) i doctor de l'Església; sants Just i Abundi, màrtirs a Baeza; sant Diòscor, noi i mr.; sant Nicasi, bisbe i mr.

15. ■ Dimecres [Is 45,6b-8.18.21b-25 / Sl 84 / Lc 7,19-23]. Sant Valerià, bisbe; sant Urber, prev. a Osca; santa Sílvia, vg.; beat Bonaventura de Pistoia, prev. servita.

16. ■ Dijous [Is 54,1-10 / Sl 29 / Lc 7,24-30]. Sant Josep Maryanet (1833-1901), prevere d'Urgell, nat a Tremp, fundador dels Fills i Filles de la Sagrada Família (SF, 1870); sants Ananies, Azaries i Misael, joves companys de Daniel; santa Albina, vg. i mr.; santa

Adelaida (o Alcía) de Borgonya (s. X); beata Maria dels Àngels, vg. carmelitana.

17. ■ Divendres [Gn 49,2.8-10 / Sl 71 / Mt 1,1-17]. Sant Joan de Mata, prev. provençal, cofund. Trinitaris (OSST, 1198); sant Llätzer, germà de Marta i Maria, de Betània, ressuscitat per Jesús; sant Esturmí, abat; sant Franc de Sena.

18. ■ Dissabte [Jr 23,5-8 / Sl 71 / Mt 1,18-24]. Mare de Déu de l'Espe-

rança, o bé, Expectació del part, anomenada popularment «de la O» (antífones); sant Gracià, bisbe; sant Adjuutori, mr.

19. ■ Diumenge vinent, IV d'Advent (lit. hores: 4a setm.) [Mi 5,1-4a / Sl 79 / He 10,5-10 / Lc 1,39-45]. Sant Nemesi, mr.; sant Anastasi I, papa (399-401) i mr.; sant Urbà V, papa (occità, 1362-1370); santa Fausta, mare de família, mr.; santa Eva, mare dels humans.

Diumenge III d'Advent (C)

COMENTARI

«Viviu sempre contents en el Senyor»

Moltes vegades la nostra predicació es queda en idees generals, vagues, sense concreció. No és això el que predicava Joan Baptista, com veiem a l'evangeli: *Així, doncs, què hem de fer? Ell responia: Qui tingui dos vestits, que en doni al qui no en té, i qui tingui menjar que el comparteixi també amb els altres.* És el que han fet milions de cristians al llarg del temps i de forma molt concreta en aquest temps de pandèmia. És un missatge molt actual! Què dirà als *cobradors d'impostos* i als soldats, malvistos en aquell temps? Hauran de canviar de feina? No. Els diu: *No exigiu més del que està establert. I als guardes: No forceu ningú amenaçant de maltractar-lo o de denunciar-lo.* I en aquest sentit podem interpretar l'última frase: *Acontenteu-vos de la vostra soldada.* És a dir, no descarregueu sobre el poble la necessitat de cobrar més. En ambdós casos es tracta de no deixar-se endur per la cobdícia, de no abusar dels altres, de ser honestos. La predicació impacta tant que alguns es pregunten *si no és el Messies.* Però ell ho té molt clar: *Jo us batejo només amb aigua; Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc.* El baptisme de Jesús és el que canviarà realment el nostre cor.

Las primera lectura albira ja l'arribada del Salvador. Proclama el profeta Sofonias a la ciutat de Sió, és a dir a Jerusalem: *No deixis caure les mans, diu el Senyor, el teu Déu, el tens a dintre, com a Salvador poderós; et renova el seu amor, està de festa i crida de goig.* Aquesta alegria, aquest goig ja el pressentim en atansar-se el naixement del Senyor, del Salvador. I el vivim sobretot en aquest tercer diumenge d'Advent, diumenge Gaudete (alegreu-vos). Són les paraules de la segona lectura: *Viviu sempre contents en el Senyor; ho repeteixo, viviu contents. Que tothom us conegui com a gent de bon tracte. El Senyor és a prop.* Aquest és el gran motiu de la nostra alegria. Què hem de fer?: *No us inquieteu per res. A cada ocasió acudiu a la pregaria i presenteu les vostres peticions amb acció de gràcies.* Com a resultat: Pau i alegria.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura de la profecia de Sofonies (So 3,14-18a)

Crida de goig, ciutat de Sió. Aclama, Israel. Alegra't i celebra-ho de tot cor, ciutat de Jerusalem. El Senyor ha tret fora els qui et condemnaven, ha fet fugir els teus enemics. Tens dintre teu el Senyor, rei d'Israel, no veuràs mai més cap desastre. Aquell dia diran a Jerusalem: «No tinguis por, Sió, no deixis caure les mans; el Senyor, el teu Déu, el tens a dintre, com a Salvador poderós; per tu s'ha transportat d'alegria, et renova el seu amor, està de festa i crida de goig com en dies d'aplec.»

▶ Salm responsorial (Is 12)

R. *Aclama'l ple de goig, perquè el Sant d'Israel és gran a la teva ciutat.*

El Senyor és el Déu que em salva, / confio, no m'es-panto. / D'ell em ve la força i el triomf, / és ell qui m'ha salvat. R.

Cantant de goig sortirem a buscar l'aigua / de les fonts de salvació. / «Enaltiu el Senyor, proclameu el seu nom, / feu conèixer entre els pobles les seves gestes. / Recordeu que el seu nom és excels.» R.

Canteu al Senyor, que ha fet coses gloriuses. / Que ho publiquin per tota la terra. / Poble de Sió, aclama'l ple de goig / perquè el Sant d'Israel és gran a la teva ciutat. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 4,4-7)

Germans, viviu sempre contents en el Senyor; ho repeteixo, viviu contents. Que tothom us conegui com a gent de bon tracte. El Senyor és a prop. No us inquieteu per res. A cada ocasió acudiu a la pregaria i a la súplica, i presenteu a Déu les vostres peticions amb acció de gràcies. Així, la pau de Déu, que sobrepassa el que podem entendre, guarderà els vostres cors i els vostres pensaments en Jesucrist.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç (Lc 3,10-18)

En aquell temps, la gent preguntava a Joan: «Així, doncs, què hem de fer?» Ell els responia: «Qui tingui dos vestits, que en doni al qui no en té, i qui tingui menjar, que el comparteixi també amb els altres.» Entre els qui anaven a fer-se batejar hi havia també uns cobradors d'impostos que li deien: «I nosaltres, mestre, què hem de fer?» Ell els contestà: «No exigiu més del que està establert.» Igualment uns guardes li preguntaven: «Què hem de fer també nosaltres?» Ell els deia: «No forceu ningú amenaçant de maltractar-lo o de denunciar-lo; acontenteu-vos de la vostra soldada.» La gent, que vivia en l'expectació, sospitava si Joan no fóra potser el Messies. Ell respongué dient a tothom «Jo us batejo només amb aigua, però ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no soc digne ni de deslligar-li el calçat. Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc. Ja té la pala a les mans per ventar la seva era; el blat, l'entrarà al seu graner, però la palla, la cremarà en un foc que no s'apaga.» Amb aquestes i moltes altres exhortacions, Joan anunciava al poble la bona nova.

▶ Lectura de la profecia de Sofonias (Sof 3,14-18a)

Alégrate hija de Sió, grito de gozo, Israel; regocíjate y disfruta con todo tu ser, hija de Jerusalén. El Señor ha revocado tu sentencia, ha expulsado a tu enemigo. El rey de Israel, el Señor, está en medio de ti, no temas mal alguno. Aquel día se dirá a Jerusalén: «¡No temas! ¡Sió, no desfallezcas!». El Señor, tu Dios, está en medio de ti, valiente y salvador; se alegra y goza contigo, te renueva con su amor; exulta y se alegra contigo como en día de fiesta.

▶ Salmo responsorial (Is 12)

R. *Gritad jubilosos, porque es grande en medio de ti el Santo de Israel.*

«Él es mi Dios y Salvador: / confiaré y no temeré, / porque mi fuerza y mi poder es el Señor, / él fue mi salvación». / Y sacaréis aguas con gozo / de las fuentes de la salvación. R.

«Dad gracias al Señor, / invocad su nombre, / contad a los pueblos sus hazañas, / proclamad que su nombre es excelso». R.

Tañed para el Señor, que hizo proezas, / anunciadlas a toda la tierra; / gritad jubilosos, habitantes de Sió: / «Que grande es en medio de ti el Santo de Israel. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 4,4-7)

Hermanos: Alegraos siempre en el Señor; os lo repito, alegraos. Que vuestra medida la conozca todo el mundo. El Señor está cerca. Nada os preocupe; sino que, en toda ocasión, en la oración y en la súplica, con acción de gracias, vuestras peticiones sean presentadas a Dios. Y la paz de Dios, que supera todo juicio, custodiará vuestros corazones y vuestros pensamientos en Cristo Jesús.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 3,10-18)

En aquel tiempo, la gente preguntaba a Juan: «¿Entonces, qué debemos hacer?» Él contestaba: «El que tenga dos túnicas, que comparta con el que no tiene; y el que tenga comida, haga lo mismo.» Vinieron también a bautizarse unos publicanos y le preguntaron: «¿Maestro, qué debemos hacer nosotros?» Él les contestó: «No exijáis más de lo establecido.» Unos soldados igualmente le preguntaban: «Y nosotros, ¿qué debemos hacer?» Él les contestó: «No hagáis extorsión ni os aprovechéis de nadie con falsas denuncias, sino contentaos con la paga.» Como el pueblo estaba expectante, y todos se preguntaban en su interior sobre Juan si no sería el Mesías, Juan les respondió dirigiéndose a todos: «Yo os bautizo con agua; pero viene el que es más fuerte que yo, a quien no merezco desatarle la correa de sus sandalias. Él os bautizará con Espíritu Santo y fuego; en su mano tiene el bieldo para aventar su parva reunir su trigo en el granero y quemar la paja en una hoguera que no se apaga.» Con estas y otras exhortaciones, anunciaba al pueblo el Evangelio.